

גמ"ר 2588/01/20 - עזבון המנוח ישי אברמוב ז"ל ל 2. ארתור פסחוב נגד מדינת ישראל ל 2. אליעזר מאור

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

גמ"ר 2588-01-20 מדינת ישראל נ' מאור
תיק חיצוני: 68953/2018

לפני	כבוד השופט אור לרנר
המבקש	1.
	2. עזבון המנוח ישי אברמוב ז"ל ל 2. ארתור פסחוב
נגד	
המשיבים	1. מדינת ישראל ל 2. אליעזר מאור

החלטה

בקשה לעיון בתיק בית המשפט.

רקע כללי - האישום והבקשה

המשיב 2 הורשע בגרימת מותו של מר ישי אברמוב (שעזבונו הוא המבקש 1); בתאונת דרכים.

מבקש 2 הינו יורשו של המנוח.

במסגרת הבקשה עותרת ב"כ המבקשים לאשר לה לעיין בתיק לצורך ניהול ההליך האזרחי נגד הנאשם ונגד חברת הביטוח.

המשיבה 1 (המאשימה), לא מתנגדת לבקשה ואילו ב"כ המשיב 2 (הנאשם), לא הגיב לבקשה.

דין והכרעה

המבקשים מוגדרים למעשה כנפגעי עבירת אלימות חמורה על פי חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א- 2001 (להלן: "חוק זכויות נפגעי עבירה"). חוק זכויות נפגעי עבירה מאפר לנפגע העבירה לקבל עותק מכתב האישום ולעיין בו (בכפוף לסייגים), אך אין בו התייחסות לזכות העיון של נפגע העבירה בתיק בית המשפט.

בהתאם, יש לבחון את הבקשה בהתאם לכללים הרגילים, קרי לאורו של עיקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, התשמ"ד 1984, כמו גם סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984 בשילוב עם תקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג 2003 (להלן: "תקנות העיון").

בנוסף, נוכח מעמדם המיוחד של נפגעי העבירה בהליך הפלילי יש לבחון את הבקשה גם לאורו של חוק זכויות נפגעי העבירה ומקום בו נדרשת פרשנות, בהיעדר כוונה ברורה וחד משמעית אחרת, יש להתייחס לדברי החקיקה כבאים להגשים את זכויות נפגעי העבירה [ר' לדוגמא, בשינויים המחויבים, ת"פ 47550-01-15 מדינת ישראל נ' מושקט (1.2.16); ת"ד 4637-10-17 מדינת ישראל נגד חריר (20.1.19)].

לאחר שבחנתי את הבקשה, את הרציונל העומד מאחוריה ונתתי דעתי אף לשלב בו נמצא התיק (לאחר מתן פסק דין), ואף לעובדה שמדובר בתיק שנוהל בדלתיים פתוחות, מצאתי לקבל את הבקשה באופן חלקי ולא ניתן לאפשר למבקשים להיות מורשי עיון כלליים בתיק.

תקנה 4 לתקנות העיון, מסדירה את הדרך בה מתבקש עיון בתיק בית משפט וקובעת כי זכותו של כל אדם לעיון בתיק בית המשפט בכפוף לסייגים "ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי כל דין". מלשון התקנה וסעיפי המשנה בה, ברור הוא כי אין המדובר בבקשת עיון כללית ולמפרע ועל בית המשפט לשקול את הדברים בהתאם להיקף העיון המבוקש ובין היתר בהתאם לקריטריונים הקבועים בסעיפים 4(ד), (ה) ו-ו) לתקנות העיון.

הגדרת המבקשים כמורשי עיון בתיק בית המשפט משמעה מתן היתר כללי, לעיין בפרוטוקולים ובמסמכים נוספים והדבר נוגד לטעמי את הוראות תקנות העיון שכן הוא שולל מבית המשפט את האפשרות לשקול את השיקולים הנדרשים לעניין, בהתאם לחוק זכויות נפגעי העבירה ותקנות העיון. לצורך השוואה, סעיף 15(ב) לחוק זכויות נפגעי העבירה קובע, כי על אף מעמדם המיוחד של נפגעי העבירה וזכותם לנכוח גם בדיונים הנערכים בדלתיים סגורות, רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, שלא לאפשר נוכחותם זו.

זאת ועוד, המשך עיון בתקנות מלמד כי מי הרשאי ליתן היתר עיון כללי בתיק או בסוגי תיקים הינו מנהל בתי המשפט (סעיף 5 לתקנות).

איני יודע אם קיימת הצדקה למנוע עיון במסמכים נוספים, אך סבורני כי אם תעלנה בקשות נוספות, יש לבחון כל אחת מהן לגופה.

נוכח האמור אני דוחה את הבקשה להגדיר את המבקשים כמורשי עיון בתיק.

מאידך, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים האמורים, אני רואה להתיר למבקשים לעיין ולהעתיק את המסמכים הבאים- כתב האישום; פרוטוקול הכרעת הדין מיום 19.7.20; פרוטוקול ההסדר המשלים מיום 25.4.21 (ממילא ביום זה נכח

המבקש 2 בדיון); וגזר הדין מיום 2.5.21.

אם יסברו המבקשים כי דרושים להם מסמכים נוספים מהתיק, יגישו בקשה פרטנית והיא תיבחן לגופה.

להודיע לצדדים ולב"כ המבקשים.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשפ"ד, 02 נובמבר 2023, בהעדר
הצדדים.